

האמורא ריש לקיש (רבי שמעון בן לקיש) 56 מחלוקות

ברכות נג:ב	כמה שיעור עכול א"ר יוחנן כל זמן שאינו רעב וריש לקיש אמר כל זמן שיצמא מחמת אכילתו
שבת עא:ב	איתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני ר' יוחנן אמר חייב שתים וריש לקיש אמר אינו חייב אלא אחת רבי יוחנן אמר חייב (ויקרא ד, ג) על חטאתו והביא וריש לקיש אמר פטור (ויקרא ד, כו) מחטאתו ונסלח לו
שבת עא:ב	א"ל רבינא לרב אשי דאיתידע ליה קודם הפרשה פליגי ובהא פליגי דמר סבר ידיעות מחלוקות ומר סבר הפרשות מחלוקות אבל לאחר הפרשה מודי ליה ריש לקיש לרבי יוחנן דחייב שתים או דילמא דאיתידע ליה לאחר הפרשה פליגי ובהא פליגי דמר סבר הפרשות מחלוקות ומר סבר כפרות מחלוקות
שבת עו:א	כי אתא רב דימי אמר המוציא תבן כמלא פי פרה לגמל ר' יוחנן אמר חייב ר"ש בן לקיש אמר פטור
שבת עו:א	כי אתא רבין אמר המוציא תבן כמלא פי פרה לגמל דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי במוציא עצה כמלא פי פרה לפרה ואיפכא איתמר ר' יוחנן אמר פטור ריש לקיש אמר חייב ר' יוחנן אמר פטור אכילה על ידי הדחק לא שמה אכילה ריש לקיש אמר חייב אכילה ע"י הדחק שמה אכילה
פסחים לד:א	דאתמר היסח הדעת רבי יוחנן אמר פסול טומאה הוא ורבי שמעון בן לקיש אמר פסול הגוף הוא רבי יוחנן אמר פסול טומאה הוא שאם יבא אליהו ויטהרנה שומעין לו רבי שמעון בן לקיש אומר פסול הגוף הוא שאם יבא אליהו ויטהרנה אין שומעין לו
פסחים סג:ב	דאיתמר שבועה שאוכל ככר זו היום ועבר היום ולא אכלה ר' יוחנן ור"ש בן לקיש דאמרי תרוייהו אינו לוקה רבי יוחנן אמר אינו לוקה משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו אבל התראת ספק שמה התראה ור"ש בן לקיש אמר אינו לוקה משום דהוה ליה התראת ספק והתראת ספק לא שמה התראה אבל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו
פסחים סג:ב	דתנן השוחט תודה לפניו ולחומה חוץ לחומה לא קדש הלחם מאי חוץ לחומה רבי יוחנן אמר חוץ לחומת בית פאגי אבל חוץ לחומת העזרה קדיש ולא בעינן על בסמוך רבי שמעון בן לקיש אמר אפילו חוץ לחומת עזרה לא קדיש
פסחים סג:ב	אמר רבי שמעון בן לקיש לעולם אינו חייב עד שיהא החמץ לשוחט או לזורק או לאחד מבני חבורה ועד שיהא עמו בעזרה ר' יוחנן אמר אע"פ שאין עמו בעזרה
פסחים פד:ב	איתמר אבר שאין עליו כזית בשר במקום זה ויש עליו כזית בשר במקום אחר רבי יוחנן אמר יש בו משום שבירת העצם רבי שמעון בן לקיש אמר אין בו משום שבירת עצם
יומא ב:א	אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מקום היה בהר הבית ובירה שמו ור"ל אמר כל המקדש כולו קרוי בירה שנאמר (דברי הימים א כט, יט) הבירה אשר הכינותי
יומא מט:ב	מה הוא שיכנס אחר בדמו מי אמרינן בפר ואפילו בדמו של פר או דילמא בפר ולא בדמו של פר רבי חנינא אומר בפר ולא בדמו של פר וריש לקיש אמר בפר ואפילו בדמו של פר
יומא עג:ב	איתמר חצי שיעור רבי יוחנן אמר אסור מן התורה ריש לקיש אמר מותר מן התורה
יומא עג:ב	שופטים כ, כח) ופנחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסיף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אומר מצטרפותם אחי אם אחדל ויאמר ה' עלו כי מחר אתננו בידך כיצד נעשית רבי יוחנן אומר בולטות ריש לקיש
יומא עד:א	חצי שיעור רבי יוחנן אמר אסור מן התורה ריש לקיש אמר מותר מן התורה רבי יוחנן אמר אסור מן התורה כיון דחזי לאיצטרופי איסורא קא אכיל ריש לקיש אמר מותר מן התורה אכילה אמר רחמנא
סוכה מז:ב	א"ר יוחנן אתרוג בשביעי אסור בשמיני מותר סוכה אפי' בשמיני אסורה וריש לקיש אמר אתרוג אפילו בשביעי נמי מותר
תענית ז:ב	דתנן מאימתי כל אדם מותרין בלקט בשכחה ובפאה משילכו הנמושות בפרט ובעוללות משילכו עניים בכרם ויבואו בזיתים משתרד רביעה שניה מאי נמושות אמר ר' יוחנן סבי דאזלי אתיגרא ר"ל אמר לקוטי בתר לקוטי רב פפא אמר כדי להלך בשבילי הרשות דאמר מר מהלכין כל אדם בשבילי הרשות עד שתדר רביעה שניה רב נחמן בר יצחק אמר לבער פירות שביעית

האמורא ריש לקיש (רבי שמעון בן לקיש) 56 מחלוקות

תענית טז:א	למה יוצאין לרחוב ר' חייא בר אבא אמר לומר זעקנו בצנעא ולא נענינו נבזה עצמנו בפרהסיא ריש לקיש אמר גלינו גלותינו מכפרת עלינו מאי בינייהו איכא בינייהו דגלי מבי כנישתא לבי כנישתא
חגיגה ז:א	מאי הראיון רבי יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה וריש לקיש אמר ראיית פנים בקרבן
חגיגה כו:א	תנא נאמנין בכלי חרס הדקין לקודש אמר ר"ל והוא שניטלין בידו אחת ורבי יוחנן אמר אפי' שאין ניטלין בידו אחת אמר ר"ל לא שנו אלא ריקנין אבל מלאין לא ורבי יוחנן אמר אפי' מלאים ואפילו אפיקרסותו לתוכו
יבמות לה:ב	אמר אביי בביאה כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה כי פליגי בחליצה רבי יוחנן סבר חליצת מעוברת שמה חליצה ביאת מעוברת לא שמה ביאה ר"ל סבר ביאת מעוברת לא שמה ביאה וחליצת מעוברת לא שמה חליצה אמר
יבמות לה:ב	במאי קמפליגי איבעית אימא קרא ואיבעית אימא סברא איבעית אימא סברא רבי יוחנן סבר אם יבא אליהו ויאמר דהא דאיבערא מפולי מפלה מי לאו בת חליצה ויבום היא השתא נמי תגלי מילתא למפרע ור"ל אמר תגלי מילתא למפרע לא אמרינן
יבמות לה:ב	ואיבעית אימא קרא רבי יוחנן סבר (דברים כה, ה) ובן אין לו אמר רחמנא והא לית ליה ור"ל סבר ובן אין לו עיין עליו
יבמות לו:ב	איתמר מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב ר' יוחנן אמר לא קנה לוקח וריש לקיש אמר קנה לוקח
יבמות לו:ב	ר' יוחנן אמר לא קנה לוקח קנין פירות קנין פירות דמי ור"ל אמר קנה לוקח קנין פירות לאו קנין הגוף דמי
יבמות נח:ב	כי אתא רבין אמר עשה בה מאמר ביבמתו דברי הכל אכלה יש לו אח חלל דברי הכל אינה אוכלת לא נחלקו אלא שנתן לה גט רבי יוחנן אמר אוכלת ריש לקיש אמר אינה אוכלת רבי יוחנן אמר אוכלת אפילו לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת הני מילי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אבל דרבנן אכלה וריש לקיש אמר אינה אוכלת אפילו לר"א ורבי שמעון דאמר אוכלת הני מילי דיש לו להאכיל במקום אחר אבל הכא כיון דאין לו להאכיל במקום אחר לא
יבמות סב:א	דאיתמר היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר רבי יוחנן אמר אין לו בכור לנחלה דהא הוה ליה ראשית אונן וריש לקיש אמר יש לו בכור לנחלה גר שנתגייר כקטן שנולד דמי
יבמות סב:א	איתמר היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר ר' יוחנן אמר קיים פריה ורביה וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה רבי יוחנן אמר קיים פריה ורביה דהא הוה ליה וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה גר שנתגייר כקטן שנולד דמי
יבמות עז:א	דכי אתא רבין א"ר יוחנן בת גר עמוני ובת מצרי שני רבי יוחנן אמר כשרה ור"ל אמר פסולה ר"ל אמר פסולה דיליף לה מכל'ג באלמנה ר' יוחנן אמר כשרה דתני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן (ויקרא כא, יז) כי אם בתולה מעמיו יקח אשה להביא גיורת מכנה שהיא כשרה לכהונה
יבמות פא:א	אמר ר"ל מאכילה בתרומה ואין מאכילה בחזה ושוק רבי יוחנן אומר אף מאכילה בחזה ושוק
כתובות לד:ב	דכי אתא רב דימי אמר חייבי מיתות שוגגין וחייבי מלקיות שוגגין ודבר אחר ר' יוחנן אמר חייב וריש לקיש אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב דהא לא אתרו ביה ר"ל אמר פטור כיון דאילו אתרו ביה פטור כי לא אתרו ביה נמי פטור
כתובות לה:א	ודבר אחר רבי יוחנן אמר חייב מיתות איתקוש חייבי מלקיות לא איתקוש ריש לקיש אמר פטור בפירוש ריבתה תורה חייבי מלקיות כחייבי מיתות היכן ריבתה תורה אמר אביי אתיא (במדבר לה, לא) רשע (דברים כה, ב) רשע
כתובות קא:ב	אתמר האומר לחבירו חייב אני לך מנה רבי יוחנן אמר חייב ור"ל אמר פטור
נזיר יד:א	נטמא בימי בנו רבי יוחנן אמר סותר ריש לקיש אמר אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר חדא נזירות אריכתא היא ריש לקיש אמר אינו סותר נזירות ידיה לחוד ודבריה לחוד
נזיר יד:ב	נטמא בימי צרעתו ר' יוחנן אמר סותר ריש לקיש אמר אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר דהא בנזירות קאי ריש לקיש אמר אינו סותר צרעת לחוד ונזירות לחוד
נזיר טז:ב	איתמר מי שנזר והוא בבית הקברות ר' יוחנן אמר נזירות חלה עליו ור"ל אמר אין נזירות חלה עליו ר' יוחנן אמר נזירות חלה עליו סבר מיתלא תליא וקיימא כיון דמשכחא טהרה חיילא ור"ל אמר אין נזירות חלה עליו

האמורא ריש לקיש (רבי שמעון בן לקיש) 56 מחלוקות

- נזיר ל:א האיש מגלח על נזירות אביו ואין האשה מגלחת על נזירות אביה כיצד מי שהיה אביו נזיר והפריש מעות סתומים על נזירותו ומת ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא אמר ר' יוסי הרי אלו יפלו לנדבה אין זה מגלח על נזירות אביו איזהו שמגלח על נזירות אביו מי שהיה הוא ואביו נזירים והפריש אביו מעות סתומים לנזירותו ומת זה הוא שמגלח על נזירות אביו
- נזיר נג:ב רבי יוחנן אמר אין הנזיר מגלח עליהן דהא קתני ברישא על אבר מן המת ועל אבר מן החי וכו' שיש עליהן כזית בשר אין אבל אין עליהם לא ר' שמעון בן לקיש אומר מגלח מדלא קתני בסיפא
- נזיר נג:ב אין עליהן בשר כראוי מאי רבי יוחנן אמר אין הנזיר מגלח עליהן ריש לקיש אמר הנזיר מגלח עליהן
- גיטין יז:א איתמר מפני מה תיקנו זמן בגיטין רבי יוחנן אמר משום בת אחותו ריש לקיש אמר משום פירות
- גיטין יז:ב מאימתי מוציאין לפירות רבי יוחנן אמר משעת כתיבה וריש לקיש אמר משעת נתינה
- גיטין יח:ב איתמר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אמר ר' יוחנן שנים משום עדים וכולם משום תנאי וריש לקיש אמר כולם משום עדים
- גיטין ל:א המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין ואינו חושש שמא מת הכהן או הלוי או העשיר העני מתו צריך ליטול רשות מן היורשים אם הלון בפני ב"ד אינו צריך ליטול רשות מן היורשין:גמ' ואף על גב דלא אתו לידיה אמר רב במכרי כהונה ולויה ושמואל אמר במזכה להם ע"י אחרים
- גיטין לג:א מאי מפני תיקון העולם ר' יוחנן אמר מפני תקנת ממזרים ריש לקיש אמר מפני תקנת עגונות ר' יוחנן אמר מפני תקנת ממזרים סבר לה כרב נחמן דאמר בפני שנים ובי תרי לית להו קלא והיא לא שמעה ולא ידעה ואזלה ומינסבא ואיכא ממזרים וריש לקיש אמר מפני תקנת עגונות סבר לה כרב ששת דאמר בפני ג' ובי תלתא אית להו קלא ושמעה וידעה ולא מינסבא ותקנת עגונות הוא דאיכא
- גיטין מז:ב איתמר המוכר שדהו לפירות ר' יוחנן אמר מביא וקורא ריש לקיש אמר מביא ואינו קורא
- גיטין מז:ב רבי יוחנן אמר מביא וקורא קנין פירות כקנין הגוף דמי ר"ל אמר מביא ואינו קורא קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי
- גיטין מח:א דאיתמר המוכר שדהו בזמן שהיובל נוהג ר' יוחנן אמר מביא וקורא ר"ל אמר מביא ואינו קורא
- גיטין מח:א רבי יוחנן אמר מביא וקורא קנין פירות כקנין הגוף דמי ר"ל אמר מביא ואינו קורא קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי
- גיטין ע:ב אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבו אין דבריו האחרונים כלום:אר"ש בן לקיש כותבין ונותנין גט לאלתר ר' יוחנן אמר אין כותבין אלא לכשישתפה
- גיטין ע:ב ולעולם אין כותבין אלא לכשישתפה במאי קמיפלגי ר"ל מדמי ליה לישן ור' יוחנן מדמי ליה לשוטה ור' יוחנן נמי לידמיה לישן ישן לא מחוסר מעשה האי מחוסר מעשה ור"ל נמי נידמיה לשוטה שוטה לא
- גיטין עח:א אמר רבי אושעיא כגון שהיתה קלתה תלויה בה ר' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ שאינה תלויה רב אדא בר אהבה אמר כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה רב משרשיא בר רב דימי אמר כגון שהיה בעלה מוכר קלתות
- גיטין פו:ב חמשה שכתבו כלל כו':היכי דמי כלל היכי דמי טופס אמר רבי יוחנן זמן אחד לכולן זהו כלל זמן לכל אחד ואחד זהו טופס וריש לקיש אמר אפילו זמן אחד לכולן נמי הוי טופס אלא היכי דמי כלל דכתב אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית
- קידושין נט:א וכן האומר לאשה התקדשי לי כו':לא בא אחר וקידשה בתוך שלשים מהו רב ושמואל דאמרי תרוייהו מקודשת ואע"פ שנתאכלו המעות מאי טעמא הני זוזי לא למלוה דמו ולא לפקדון דמו לפקדון לא דמו פקדון ברשותא דמרא קא מתאכלי והני ברשותא דידה קא מתאכלי למלוה נמי לא דמו מלוה להוצאה ניתנה הני בתורת קידושין יהבינהו ניהלה לא בא אחר וקידשה וחזרה בה מהו ר' יוחנן אמר חוזרת אתי דיבור ומבטל דיבור ריש לקיש אמר אינה חוזרת לא אתי דיבור ומבטל דיבור

האמורא ריש לקיש (רבי שמעון בן לקיש) 56 מחלוקות

קידושין נט:ב	כן היא שנתנה רשות לשלוחה לקדשה והלכה היא וקדשה את עצמה אם שלה קדמו קידושה קידושין ואם של שלוחה קדמו אין קידושה קידושין לא קדשה את עצמה וחזרה בה מהו רבי יוחנן אמר חוזרת ור"ל אמר אינה חוזרת
קידושין נט:ב	ר' יוחנן אמר חוזרת אתי דיבור ומבטל דיבור ר"ל אמר אינה חוזרת לא אתי דיבור ומבטל דיבור
קידושין עט:ב	אמר רבה בר רב הונא וכולן בכרוכים אחריה תנו רבנן אשה נשאתי במדינת הים מביא ראייה על האשה וא"צ להביא ראייה על הבנים ומביא ראייה על הגדולים ואין צריך להביא ראייה על הקטנים במה דברים אמורים באשה אחת אבל בשתי נשים מביא ראייה על האשה ועל הבנים על הגדולים ועל הקטנים אמר ריש לקיש לא שנו אלא בקדשי הגבול אבל ביוחסין לא ורבי יוחנן אמר אפילו ביוחסין